

Слово пароха о. Івана

Вітаю всіх дорогих парафіян з нашим парафіяльним святом! Цього року він особливо пам'ятний. 25 років тому, влітку 1993 року, з церкви св. Архистратига Михаїла вирушила процесія вірних, яку очолював тоді ще тільки митрофорний протоієрей о. Василій Семенюк. Ця процесія зі співом, з хоругвами, прийшла на наш масив і відбулася урочиста посвята хреста на знак заснування нової парафіяльної громади. Ще багато парафіян пам'ятають цю подію. Більшість із них були на той час ще дітьми або підлітками. Це світлий спогад серед різноманітних подій того бурхливого часу. Очевидно, нічого відразу не з'явилося, ще майже півтора року люди молилися під хрестом, аж поки не збудували капличку, а ще через одинадцять років – сучасну церкву. Всі ці роки, аж до сьогодні, ми бачимо, як Господь благословить нашої громаді, вона зростає, примножується, допомагає іншим громадам, дає нові покликання: священичі, чернечі. Звідси, з нашої парафії, розвинулися францисканці східного обряду, унікальне явище у цілій Вселенській Церкві. Ми маємо за що дякувати Богові і сьогодні, в день нашого парафіяльного свята, дякую також Богові за всіх вас, наших добрих і вірних парафіян. Нехай Господь молитвами святого апостола Петра благословить вас, всі ваші сім'ї, родини, утверджує у вірі, примножує через вас всяке добро для цілого нашого народу.

Урочистість Першого Причастя

У травні вже традиційно щонеділі відбувалися Служби Божі, на яких приступали до Св. Причастя наші найважливіші парафіяни – діти. Цього року до I Сповіді та Урочистого Причастя приступило 305 дітей. Їх приготуванням займалися о. Пантелеймон Заяць, о. Теодор Мота, о. Тарасій Починок та п. Наталія Ходань. Склався гарний звичай, коли батьки, хресні та рідні також приходять

на Службу Божу, а батьки та хресні дуже часто й самі сповідаються. Можна зауважити, що ті діти, які разом з батьками приготувляються до Сповіді, є більш свідомі і легше її переживають разом з рідними.

Про наболіле...

Всяке вже бачила наша земля: орди дикунів, захланні сусіди, ворожі імперії, фальшиві ідеології, котрі приспали, а потім запалили нашу землю і то починаючи від війни й голоду і закінчуючи атомним вибухом. Всього вже перебачив наш нарід, та наприкінці часів прийшли до нас такі «добродії», котрі і нібито нам допомагають, але й вимагають, щоб все було так, як вони хочуть. А хочуть вони «толерантності», але такої толерантності, котра вимагає від нас визнати явний гріх, різного роду девіації, за певну норму життя, і при тому всі, хто має іншу думку, відразу вважаються – фанатиками, відсталими, і ще багатьма іншими епітетами. Очевидно, дивлячись на це все, і знаючи можливості й апетити наших чиновників, можна з цих «парадів рівності» посміятися, бо воно залишиться завжди у якійсь комічній меншості, скільки і якими б коштами їх не підтримували. Однак вже зараз варто задуматися над тим, що з навчальних закладів витісняють й так нечисленні християнські елементи і з часом замість них будуть впроваджувати щось зовсім інше. Наш парламент ще кілька років тому, впровадив закони, котрі дозволяють «веселковим» вчителям працювати в освіті. Зараз, очевидно, за

вимогою з-зовні, стараються легалізувати одностатеві зв'язки. Як би дико в нас це не виглядало, але можемо зауважити, що, наприклад, телебачення повністю просякнуте поширенням таких поглядів. Відповіддю на цю пропаганду стають публічні заяви відомих людей, марші на підтримку християнських цінностей. Бути християнином сьогодні – це визнавати чітку межу морального життя. Хто ж навпаки пробує щось вдавати, шукати виправдання для такого чи іншого гріха, викреслює себе з Церкви,

для таких існує тільки публічне покаяння. Нехай ці всі події

будуть поштов-хом для розвитку християн-ської свідомості нашого народу. Потрібні є християнські шпиталі, школи, садочки, все, що буде корисним для народу. Згадаймо «Камо грядеши» Синкевича. «Веселковий» Нерон запалив Рим і радів з того, як він горить, а християни були тими, хто приходив на допомогу палаючому місту.

Новини

◆7 травня блаженніший Святослав освятив патріарший Центр у Києві.

◆15 квітня в селі Вогіпено на Мадагаскарі святом проголошено мученика Люсьєна Ботовазоа, батька

сім'ї, котрий належав до III Чину Святого Франциска.

◆В Івано-Франківську, у парафії св. Кирила та Методія (Крехівці) парафіяни придбали квартиру багатодітній сім'ї.

◆За молитвами блаженного папи Павла VI (+1978), автора енцикліки *Humanae Vitae*, сталися два чуда врятування ненароджених дітей, батькам яких лікарі радили зробити аборт. Папу Павла VI 14 жовтня цього проголосять святим.

◆На одній зі своїх квітневих катехиз папа Франциск пригадав про важливість християнського імені та навчання дітей того, як мають правильно хреститися. Всі дорослі мають вчити дітей правильно хреститися.

◆Конгрегація Доктрина Віри не дала згоди на прийняття Св. Причастя для некатоліків.

◆На сторінках *The New York Times* журналіст Патрик Кінгслі розповів про неймовірне навернення до Христа Башір Мохамед, вчорашнього джихадиста, котрий воював у Сирії. Коли захворіла дружина, він звернувся до знайомого, котрий втягнув його до радикальних ісламістів. На превеликий подив, той став християнином і запропонував молитву своєї молитовної групи. Після кількох днів молитви за тяжку хвору жінку, їй стало легше і поступово вона повернулася до здоров'я. Мохамед попросив свого давнього товариша про роз'яснення християнської віри.

◆У Пакистані, вперше в історії, до парламенту обрано християнина, а також відкрито християнську каплицю в державному університеті Файсалабаду.

◆В Ізраїлі завдяки «землерійкам», які викинули на гору незвичний для поверхні ґрунт, вирішили розпочати

розкопки і віднайшли втрачене місто Еглоніл, про яке згадується в книзі Ісуса Навина 15,39.

◆Цукерберг вибачився за цензуру католицького контенту у своїй мережі.

◆Уряд Баварії прийняв рішення про обов'язкове розміщення у державних будовах хреста.

◆Верховний Суд США виніс вирок на користь пекаря, який відмовився пекти торт для одностатевої пари.

◆У травні в Києві відбулася презентація Біблії, написаної шрифтом Брайля для дітей.

◆За останні 15 років у Великобританії відкрили понад 400 мечетей і закрили 500 церков.

◆Трамп обіцяв «розібратися» з вбивствами християн в Нігерії.

◆В Афінах греко-католицька громада святкувала своє 20-ліття. Якийсь час там служив як священник сам блаженніший Святослав. Зараз парохом є наш знайомий о. Андрій (Антоній) Твердохліб. У часі Великого Посту реколекції для афінської громади виголосив о. Юстиніан Городечний.

◆У Великобританії дозволять носити натільні хрести на роботі.

◆У Полтаві посвячено наріжний камінь церкви, спільної для православних та греко-католиків. Освячували блаженніший Святослав та архієпископ Ігор.

◆1 липня у Тернополі блаженніший Святослав проголосив свято Матері Божої Неустанної Помочі. Його будуть святкувати у першу неділю липня.

З життя парафії

Цього року з нашої парафії вступили до Тернопільської Вищої Духовної Семінарії ім. Йосифа Сліпого Роман Романюк та Любомир Петровський. Вони добре себе проявили, змалку прислужуючи у вівтарі, беручи активну участь у молодіжних спільнотах, добре виховані, освічені, будуть з певністю добрими священиками. Окрім них у семінарії вже навчаються нпші парафіяни Володимир Денисюк (закінчив 2 рік) та Віталій Романець (закінчив 4 рік навчання). Просимо в Бога благословення для них.

13 червня, у день свого святого покровителя, діти «Школи св. Антонія» підготували сценку про чуда, які він чинив. Але цього року одночасно дві групи дітей мали нагоду себе проявити. Одні виступали у нашій церкві, а інші виїхали на «гастролі» до Золочева. Своім виступом потішили тамтешніх парафіян і підняли настрої братам тамтешньої спільноти. Також у неділю 17 червня із виставою діти завітали до храму Успіння Пресвятої Богородиці в Гаях Шевченківських. Усі глядачі дуже тепло відгукувалися про виступ. Не менше радості було і в очах юних акторів.

Сьогодні хочемо вам запропонувати вірш п. Ярослава Плонки. Це ще один наш парафіянин, котрий відчув у собі натхнення до поезії.

Святій Тройці

Я всім завдячую Отцю, за світ в якому я
живу,
І Сину, що зійшов з небес, щоб спасти
свій люд увесь,
За ту любов, що залишив, а Дух Святий
нас просвітів.

Я всім завдячую Отцю, і Сину, Духові
Святому,
За Тіло й Кров, що з чаші п'ю на
прощення гріхів людського роду.

Якби не Трійця Пресвята, Животворяща
і Єдина,
Не було б вороття, не було душі
спасіння.

Я всім завдячую Отцю і Сину Божому-
людському,
Я віддаю себе Йому і Царю Духові
Святому.

Як би не Тройця Пресвята, не було б
світла і тепла,
Не було би очей прозоріння, сердець
відкритих каяття.

Тож поклонімся, разом всі, і помолімся
всі за всіх,
Небесній Тройці Пресвятій, вона спасла
нас. Мир усім!

23.06.2013 – Зелені Свята.

Запрошуємо до співпраці усіх бажаючих.

Ми є відкритими на розміщення інформації із життя нашої парафії.

Над випуском працювали: брат Арсеній, сестра Ольга.